

Enkeleistä

Menin joskus lapsena äidin kanssa enkelikirkkoon. Pienet päiväkerholaiset tai messussa olleet lapset saivat selkäänsä valkoiset enkelin siivet. Olisin halunnut myös, mutta taisin olla liian vanha. Muistan messusta myös enkeli laulut ja virret, sekä suojelusenkeli taulun. Lapsuudessani suojelusenkeli taulu oli huoneessani seinällä. Taulussa enkeli johdattaa kaksi pientä lasta puista siltaa pitkin, sillan alla virtaavan joen yli. Messusta jäänyt muisto, suojelusenkeli laulu ja ajatus, siitä että Jumalan enkelit johdattavat meitä, ovat turvana ja myös ohjaavat elämään Jumalan tahdon mukaan saavat tunteen, että olen turvassa ja minusta pidetään huolta. Haluan uskoa, että jokaisella on oma suojelusenkeli. Ja jos ei enkeli ole saatavilla tai tuntuu, ettei se kuule me ihmiset voimme olla enkeleinä toisillemme. Jokaisella voi olla enkelin siivet selässä. Kuunteleminen, halaus, lohdutus, kaunis sana ne on enkeleiden tekoja.

”Lapsuudesta vanhuuteen tuntee joka askeleen enkelini, siitä taivaan Isää kiittää saan. Suojellen, varjellen halki öisen pimeyden askeleeni turvaa hän, olen saanut ystävän. -Lasten virsi: Suojellen, varjellen.”

Camilla Vuori

Orimattilan seurakunta